

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
 Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
 Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
 Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List

**za politiko, gospodarstvo
 in prosveto**

Izhaja vsako sredo.

Stane četrtletno: 1 šiling.
 celoletno: 4 šilinge.

Za Jugoslavijo

četrtletno: Din. 25.—
 celoletno: Din. 100.—

Pozamezna številka 10 grošev.

Leto VIII.

Dunaj, 28. novembra 1928.

Št. 48.

Zajec iz grma.

Med „Kärntner Tagblattom“ in „Bauernzeitung“ je že dalj časa hud boj. Po mnenju slednjega lista je vse, kar se v Avstriji za kmete stori, zasluga Landbunda, in vsega kar je za kmete slabega, kriva nemška kršč. soc. stranka. Vsak pameten ve, da 9 landbundovskih poslancev brez volje 71 kršč. soc. poslancev vendar nič ne more doseči. „Kärntner Tagblatt“ zavrača veliko domišljavost „Bauernzeitung“. V tem časnikarskem boju je „Bauernzeitung“ zabrusila kršč. socialcem v obraz očitek, da so v zvezi z jugoslovansko iredento na Koroškem, in jo tako dolžila zveze z veleizdajalci. „Kärntner Tagblatt“ je nato zahteval dokaze. Zelo smo bili radovedni, kakšni dokazi bodo prišli na dan. Pa kako nas sili na smeh, ko je „Bauernzeitung“ kot dokaz prinesla notico „Koroškega Slovenca“ iz volilnega boja leta 1927. Nismo vedeli, da se upajo tako čiste roke prijati list „veleizdajalcev“ in ga še celo tako zvesto brati. Ali naj smo na to ponosni? Ali morda v „Koroškem Slovincu“ mislijo najti sorodnih idej za njihov Anschluss? Čudno je, da jim je beseda „veleizdaja“ tako pri rokah. Ali pa so morda ob desetletnici Avstrije začeli izpraševati svojo vest, in so se spomnili te besede.

Pa k stvari, da nihče ne bo mislil, da vračamo zob za zob, in da se hočemo izogniti.

Kdor bere vrste iz „Kor. Slovenca“ od 13. aprila 1927, s katerimi „Bauernzeitung“ dokazuje zvezo kršč. socialcev z „veleizdajalci“, takoj zapazi, da je notica „Kor. Slovenca“ pisana od dopisnika na deželi, ki je pa uredništvo ni pregledalo, ker sicer bi ne bilo mogoče, da bi načelnik kršč. soc. stranke dr. Reinprecht bil označen kot duhovnik. V Celovcu bomo menda že vedeli, da dr. Reinprecht ni duhovnik.

Ali ni Landbund pred zadnjimi volitvami proti kršč. socialcem najraje agitiral s tem, da jih je dolžil zvez z nami, kakor so nas svoj čas kršč. socialci dolžili zvez s socialdemokrati? Volilni trik (zvižaja) od strani Landbunda, da

bi odvrnil velenemške volilce od Einheitsliste, naj bo že dokaz? Samostojni nastop stranke je dopisnika podučil o resničnem stanju in izrazi svoje zadovoljstvo. To je vse, kar povedó besede, s katerimi je hotel udariti po kršč. socialcih, da s tem obenem udari po nas, ki smo mu ja najbolj na poti, ker ve, da bi večina naše stranke, če se jim posreči vzeti ji narodno zavest, zavržla tudi versko zavest in postala plen Landbunda. V zahvalo bi Landbund tudi za sedaj naše ljudi ne imel druge dobrote kakor psovko: Windischer.

Ne dabi se spuščali v nadaljno prerekanje z „Bauernzeitung“, samo beležimo, da nas „Bauernzeitung“ ponovno imenuje veleizdajalce, da našo domačo duhovščino označuje: „An der Spitze die gänzlich jugoslawisch eingestellte Geistlichkeit“ in vprašamo Landbund, ali krije te označbe svojega glasila ali ne. Šele potem se hočemo nadalje pečati z natolcevanji lista. Od naše duhovščine pa vemo, da se bo sama znala na primeren način braniti očitkov lista, ki mu primanjkuje poštenega orožja proti nam.

Koroški deželni zbor

je 20. t. m. nadaljeval z zasedanjem, ki ga je prekinil 9. t. m., ker se je odkazalo par predlogov zopet odboru in je tedaj zmanjkalo gradiva. Zasedanje je trajalo dva dni. Največje točko tvori predložitev proračuna za leto 1929.

Preds. Lukas poroča, da je bio predloženih glede službenega razmerja deželnih nameščencev več predlogov. Stranke so si edine v tem, naj znaša pripravljana doba pragmatičnega deželnega uradnika za vse službene skupine 2 leti z najnižjo plačo dotične skupine. V stalno službo se morejo sprejeti uradniki šele po dveletni poizkusni službi, in sicer samo 1. januarja ali 1. julija vsakega leta po sklepu deželne vlade. Nato so bile izvršile določbe sprejete.

Zveza je z zakonom od 17. dec. 1927 znižala pristojbino na nepremičnine na ta načn, da pri predaji kmečkih posestev odpade delež države, ne pa pri hišah

v mestih. Posl. Reinprecht navaja slučaj, da je treba plačati pri kmečkem posestvu, ki je vredno 36.000 S, 648 S pristojbini, pri hiši v mestu pa 792 S, razlika 144 S. Mnenja o tem predlogu so bila deljena, a kljub temu je bilo sklenjeno, da se pristojbine tudi za mesta znižajo.

Posl. Gaggl poroča o računskem zaključku deželne hipotekarne banke, ki je napravila l. 1927 čistege dobička 149.278,88 S. Vsled tega more dajati tudi več posojil. Obtok zastavnih, zadolžnic in zlatih zastavnih se je zelo zvišal. Posojil je dala banka lani 27.155,35 S, vloge so znašale 4.174.887 S in rezervni fond 125.835,26 S. Zaupanje v zavod je zelo naraslo, ker jamči za poslovanje dežela. Seveda tudi ni manjkalo pritožb. Tičejo se predvsem počasnega poslovanja, da se v mestu lažje dobi posojilo nego na deželi in da je obrstna mera previsoka. Na počasnem poslovanju so krivi tudi zemljiškoknjižni uradi, ker vloge prepočasi rešujejo. Zavod bo moral najeti v inozemstvu posojilo. Dež. svetnik Zeinitzer želi, da bi se pri posojilih uvaževali posebno mali posestniki. Dež. svet. Schumy pojasnjuje, da zavod ne more vplivati na obrestno mero. Začasno znaša obrestna mera 9 odstotkov, s 1. januarjem se zniža na 8 in pozneje na 2 in pol.

Posl. Sattlegger poroča o spremembi zakona o uradniških plačah. Novi zakon tvori podlago z auspevanje učiteljstva in šolstva na Koroškem. Dež. svetnik Angerer pravi, da v zakon ni bilo mogoče uvrstiti, da bi se stari in novi upokojeanci v prejemkih izenačili, ker je ugovarjalo proti temu finančno ministrstvo. Predloženi zakon potrebuje odborenje parlamenta, kateremu ga bo finančno ministrstvo predložilo samo tedaj, če je za tozadevne izdatke preskrbljeno v proračunu.

Pos. Lora je mnenja, da pomeni predlog poslabšanje dosedanjega stanja. Doslej je učitelj vedel, da bo prišel do svoje pravice, ako je položil predpisane izpite, zanaprej pa bo po štiriletni poizkusni dobi nastavljen šele tedaj, če bo kako mesto prosto. Tudi ni zadovoljen, ker se učiteljicam prepoveduje možitev do 35. leta.

Namestnik dež. glav. Leer odgovorja Lori, da pomeni zakon zboljšanje finančnega in pravnega položaja učiteljstva. Predpogoj z adobro vzgojo mladine je, da ma učiteljstvo primerno plačo. Ker stanejo deželo šole 6 do 7 milijonov na leto, ima prebivalstvo pravico zahtevati, da da šola otroku to, kar bo rabil v življenju. Pri nas pa se uvajajo dunajske reforme, ki se niso vedno obnesle. Slikanje in rezljanje vzame otroku najboljšo šolsko dobo. Prihajajo pa tudi iz glavne šole pritožbe, da manjka otrokem iz ljudskih šol podlaga za učenje. Tudi ni dobro, da so se v nekaterih okrajih prelozile počitnice na poletje, dočim potrebujejo kmetje svoje otroke v jeseni za pašo. Gorski kmet ne more plačevati poslov. Treba se je na želje prebivalstva, ki šolo vzdržuje, nekoliko bolj ozirati. Deželni šolski svet je izdal lani odlok, da mora učiteljstvo nadzirati šolsko molitev. Del učiteljstva se je temu uprl. Učiteljstvo samo izpodkopava avtoriteto oblasti. Verske vaje se morajo nadzirati tudi vsled tega, ker je naše prebivalstvo religionzno in želi, da se otrok vzgoji versko. Učitelju ni treba moliti zraven, ali njegova dolžnost je, da nadzira. Krščanski socialci so za to, da iz šole politika izgine, na drugi strani pa more učitelj pristopiti h kateri stranki hoče. — Dež. svetnik dr. Angerer ugotavlja, da novi zakon vsekakor znači izboljšanje učiteljskega položaja, tako glede plač in nadomestovanja. Dozdaj je 10 odstotkov učiteljstva romalo od šole do šole. Ko je bolni učitelj ozdravel, je namestnik lahko šel zopet k svojim staršem čakati. Za usposobljenostni izpit pa je potrebnih 20 mesecev službe. Predno je prišel tak namestnik na 20 mesecev, je večkrat preteklo 10 let. Zanaprej se bo sprejemalo v službo samo potrebno število učnih moči, a te bodo

PODLISTEK

Reberški Ožbej:

Zgodovina starega cilindra.

(Nadaljevanje.)

Posledica moje snubitve je bila, da je šla Zorica še v tistem tednu k svoji teti precej daleč od mojega kraja. Najne mlade ljubezni je bilo konec.

Minula je pomlad, minulo poletje. Srčna rana je že skoraj zacelila, ko naenkrat zvem, da se je Zorica zaročila z visokim, obenem bogatim uradnikom, ki je bil v ondotnem kraju na letovišču. Hitro sem bil tedaj pozabljen, ker vedno sem še upal, da se izpolnijo želje; moj šef se seve sedaj ni upiral tej zaroki, saj njegove nade so se uresničile.

Napočil je dan poroke. Bil sem v svojem stanovanju, da bi se ne sešel z njo, ki sem jo tolikanj ljubil. Skozi okno sem videl, ko se je pripeljal ženin s svojim prijateljem, ki bi imel biti za pričo. Ženin je bil že bolj v letih in izraz pravega uradnika, ki zavzemajo višja mesta. Strogo je gledal, kakor bi prežal, da bi mu nihče ni vzel njegove golobice. Uboga Zorica, temu možu hočeš darovati svoje mlado življenje.

Ženin in priča sta imela oba svetle cilindre na glavi. Seve tako visok uradnik mora imeti

že cilinder, kako ne, ko sem si še jaz omislil tako pinjo, misleč, da brez tega že zaroka ni veljavna. Da, cilinder sem imel, a zaroke ne, he, he. No pa pivaj zopet enkrat, saj se mi je že grlo zasušilo! No, prijatelj, dajva ga vsak eno kupico, saj nima kosti, he, he.”

In zopet sem moral trčiti in piti na stare spomine.

„No, in kako je bilo dalje?“ vprašam radovedno Milka, ki se je med pripovedovanjem ves razvnel.

„No, stvar je bila kratka. Ko so bili že vsi gostje skupaj in bi se morali podati v cerkev, prileti v mojo sobo ves zasopljn moj tovariš Miško, ki je bil priča za nevesto.

Pomagaj mi, dragi prijatelj, pravi in lovi sapo; ženin in priča imata vsak cilinder, jaz ga pa nimam. Ti ga pa imaš, kakor mi je povedal tvoj šef. Lepo te prosim, posodi mi ga za danes!

Gledal sem ga nekja časa, a tako čudno, da se je Miško ustrašil, ali nazadnje sem se divje zasmel. Skočim k omari, vzamem iz škatle oni usodepolni novi cilinder, ki sem ga nosil le enkrat, oni nesrečni dan.

Tu imaš! Dobro se postavi ž njim! Naj cilinder gre k poroki in je priča vsega, ko nisem jaz oni srečni ženin, he, he; in če ga zmečkaš in se nazadnje nanj vsedeš, nič ne de, he, he, saj je izpolnil svojo dolžnost. Med starine je obsojen. (Konec sledi.)

